

Přehled usnesení Obecního úřadu Husinec od vydání posledního čísla časopisu.

Usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva Obce Husinec konaného dne 22.4.2008

Zastupitelstvo obce Husinec :

- 1) bere na vědomí plnění usnesení s předchozího zasedání zastupitelstva,
- 2) schvaluje návrh textu zadání změny č.4 územního plánu obce (v příloze) a jmenovitě regulativy zástavby následovně :
 - lokalita 10 - plochy pro sport bez budov (plocha je v zaplavovaném území)
 - lokality 12,13,14 - zástavba soliterními obytnými domy s max. dvěma byty, výměra parcely min. 1000 m², min. plocha zeleně 70 % pozemku,
 - v lokalitě 12 navíc na západní straně pozemku (směrem k obci) možno umístit jednu řadu řadových domů, plocha bude dělena na min. 3 dílčí řady, výměra parcely min. 400 m², min. plocha zeleně 50 % pozemku,
 - lokalita 15 - plochy pro sport - veřejné prostranství, plocha bude zařazena jako veřejně prospěšná stavba ,
- 3) schvaluje vyhlášení záměru směny pozemků s p. Šefrnou, jedná se pozemky obce č. kat. 436/4,438/14,438/15 s pozemky p. Šefrny 436/3, 436/5,
- 4) bere na vědomí záměr stavebních úprav pro rozšíření MŠ,
- 5) pověřuje starostku obstaráním projektové dokumentace, jednáním při žádosti o dotaci,(dotace ROPU NUTS II. Střední Čechy – s firmou Reliéf consulting) jmenováním komise pro výběrové řízení na přestavbu, schvaluje spolufinancování stavby MŠ z rozpočtu obce,
- 6) schvaluje dodatek obecní vyhlášky č. 2 s vymezením území pro volné pobíhání psů,
- 7) bere na vědomí ustavení školské rady ve složení pí, Trnková, p. Rokůsek, pí Rajterová,
- 8) bere na vědomí informaci o nepřidělení dotace na stavbu kanalizace,
- 9) bere na vědomí informaci starostky o úpravě mzdy starosty a místostarosty dle nařízení vlády vydanému k 29.2.2008 č. 79/2008.

Kategorie mužů:	1. kolo	2. kolo
1. Úžice	28:30 sec.	25:80 sec.
2. Letky	26:30 sec.	26:70 sec.
3. Lysolaje „2“	28:00 sec.	33:30 sec.
4. Kněževés	28:60 sec.	29:90 sec.
5. Lysolaje „1“	31:20 sec.	29:40 sec.
6. Středokluky	37:90 sec.	32:40 sec.
7. Řež	32:70 sec.	33:20 sec.
8. Libčice	34:60 sec.	39:40 sec.
9. Nové Dvory	46:90 sec.	Df.

Kategorie žen:		
1. Lysolaje	27:80 sec.	32:40 sec.
2. Úžice	29:30 sec.	30:20 sec.
3. Středokluky	36:20 sec.	38:20 sec.
4. Nové Dvory	46:30 sec.	36:90 sec.

Vítězí nejrychlejší čas bez ohledu na to, ve kterém kole byl dosažen.

Jiří Šoukal

Slovo kronikáře

Václav Nebeský

Svým dalším příspěvkem bych rád přiblížil postavu Václava Nebeského, starosty Husince a Řeže v letech 1935 - 1941. V porovnání s předchozími články jsem však měl tentokrát mnohem méně podkladů pro zpracování jeho životopisu. V drtivě většině jsem používal zápisy obecního zastupitelstva a rady, popřípadě obecní korespondence a zápisků sboru dobrovolných hasičů. Významnou měrou přispěly ke vzniku tohoto článku také vzpomínky a soukromý archiv Josefa Pokory.

Václav Nebeský byl rodákem z Řeže. Narodil se v 22.8.1899 v Řeži v rodině Tomáše Nebeského, dělníka z Řeže čp. 3, který byl synem Jana Nebeského, nádeníka z Řeže čp. 3.

Nevyjasněné jsou jeho rodinné poměry ve školním věku. Bydlel sice v Řeži čp. 3, ale hlášený byl v Klecanech. V letech 1905 - 1911, kdy navštěvoval tamní obecnou školu, patřil k nejlepším žákům ve své třídě.

O době jeho mládí se mi zatím nepodařilo sehnat další zprávy. S jeho osobou se setkáváme až při volbách do obecního zastupitelstva roku 1928. Ve své kandidatuře uspěl. V červnu 1928 se stal jedním ze dvanácti obecních zastupitelů. V říjnu téhož roku pak byl zvolen do finanční komise, kde získal funkci zapisovatele. Ve stejném volebním období byl také členem komise komunikační a sadové. Netřeba připomínat, že v té době bylo sadařství významným zdrojem příjmů místních obyvatel. V zimě 1929 udeřily silné mrazy. V sousedních Klecanech, kde se ovocným stromům věnovala velká péče, umrzlo 21 680 ovocných stromů a zůstalo jen 11 770. Nemáme sice přesné údaje o ztrátách v Husinci a Řeži, ale dají se předpokládat obdobné škody. Zároveň hrozilo nebezpečí velké vody. V souvislosti s oblevou a tedy odchodem ledů byl ohrožen nejen majetek, ale i životy. Proto bylo vybráno celkem 14 osob, které měly v případě problémů zakročit. Václav Nebeský patřil mezi ně.

Aktivně se Nebeský podílel také na budování obce. Na jeho popud z roku 1929 se překročilo v následujících letech k opravě cesty z Řeže do Husince a ke zřízení nových odboček z hlavní silnice k domům čp. 29 a 32 (dnes od zubní ordinace dolů) a od čp. 38 (dnes pošta) k čp. 27. Účastnil se i práce komise, která měla koordinovat stavbu pomníku padlým za 1. světové války.

V druhé polovině dvacátých let si vzal za ženu Helenu (příjmení nezjištěno) z Kralup. Díky penězům z jejího věna mohli manželé postavit v dolní Řeži vilku čp. 29 (dnes tam bydlí pan Pokora), na jejímž štítě se hrdě vypíná nápis Heluška, který připomíná Nebeského manželku. V tomtéž domě také zřídili pekárnu - firma Nebeský, na kterou si vzali půjčku. Pekárnu zřejmě začali provozovat až po velké hospodářské krizi. Sám Nebeský však pracoval jako modelář v ČKD a na práci v pekárně si pracovníky najímal.

V září 1930 byl Nebeský zvolen na místo odstupujícího Antonína Šalanského do školní rady v Klecanech, kam stále ještě docházeli i žáci z Husince a Řeže. Celkově lze říct, že patřil k nejaktivnějším zastupitelům. Počítal děti pro nově vznikající školu, zajišťoval u Červeného kříže šatstvo pro nezaměstnané, spoluorganizoval obecní oslavy Masarykových narozenin, od roku 1931 byl i členem nově ustanovené stavební komise, zkrátka kde bylo třeba, tam se podílel na práci pro blaho obce.

Členem obecního zastupitelstva zůstal i po volbách v roce 1932 a zaujal zde opět místo ve finanční komisi, ve stavební komisi a ve školní radě v Klecanech za Husinec a Řež.

Když se v roce 1933 v důsledku hospodářské krize zhoršila finanční situace obce, odhlasovalo obecní zastupitelstvo odložení stavby školy na pozdější dobu. Jen Václav Nebeský společně s Otakarem Bulvasem se postavili proti odložení této stavby a v následujících letech vyvinuli značné úsilí, aby zde škola skutečně vznikla. Přál si totiž, aby jeho dvě malé dcerky už chodily do místní školy.

Na konci dubna 1934 získal Václav Nebeský další důležitou funkci v obci. Po smrti Antonína Čibery, bývalého starosty a toho času předsedy stavební komise, zaujal místo v čele stavební komise. Ta se v té době skládala ze tří členů zastupitelstva a ze tří občanů mimo zastupitelstvo. Tou dobou také věnoval mnoho sil uskutečnění stavby školy. Společně se starostou Jarošem a zastupiteli Srbou a Urmanem vypracovali pod tlakem rodičů dětí zastupovaných Dr. Kamilem Svobodou a Milošem Fialou a pod dohledem nově vzniklého spolku Svěpomoc finanční zprávu ohledně nákladů na stavbu a provoz školy. Následovalo rozhodnutí koupit dům paní Zajíčkové čp. 17 a školu zde postavit, přestože předchozí plány vzniklé ještě před velkou hospodářskou krizí počítaly s pozemky ve svahu, kde dnes stojí domy čp. 66, 68, 70, 71. Roky 1934, 1935 a 1936 pak byly naplněny plánováním, jednáním a stavbou. Už na začátku obec narazila na první problém. Bylo třeba nejen odkoupit dům paní Zajíčkové, ale zbavit ho i dluhů a posléze nájemníků. Dále Občanská záložna, která poskytovala na koupi půjčku, požadovala, aby byla cesta vedoucí ke škole přes pozemek Bulvasových (čp. 2) zveřejněna, což všechno jen prodlužovalo. A když už se konečně začalo stavět, stavitel Žalud z Klecan zjistil, že stavbu není schopen za stanovenou cenu dokončit. Naštěstí práce dokončila firma Matějka z Prahy, která náklady s přehledem pokryla. Na vzniku školy se podílela i místní firma Silika, továrna na cementové zboží, která darovala cihly. 27. 9. 1936 tak mohl v Husinci a Řeži slavnostně začít nový školní rok.

Pro samotného Nebeského se za tu dobu mnoho změnilo. V dubnu 1935 zemřel Rudolf Jaroš, starosta a vůdčí osobnost veškerých obecních projektů posledních let. Měl za sebou řadu zkušeností z řízení podniku a politických jednání v poslanecké sněmovně i senátu. V čele obce stál sedm let a především v posledních letech aktivně čelil všudypřítomné hospodářské krizi.

Rozhodně nebylo lehké takovouto osobnost nahradit. V prvních dvou měsících řídil obec místostarosta Jan Vosátka, od června 1935 pak již nově zvolený sociálně demokratický starosta Václav Nebeský. O jeho politické příslušnosti, která tehdy byla mnohem běžnější než dnes, nás informuje Právo lidu z 11. dubna 1935 na straně 3, kde pojednává o Jarošově pohřbu („*Pak učinil projev p. Bulvas /Karel/ za obecní zastupitelstvo, soudr. Nebeský za soc. dem. organizaci, p. Kvasnička za sbor hasičů, p. Fiala za spolek Svěpomoc a p. Bulvas /Otakar/ za elektrárenské družstvo.*“). Rázem tak ve svých 36 letech vstoupil do složitého starostenského úřadu i jeho každodennosti. Vedl si však zdárně. Dovedl do konce stavbu školy a i obec samotná se dál rozrůstala. Nejvíce nesnázi mu působil věčně si stěžující bývalý dlouholetý zastupitel Karel Bulvas, rolník z čp. 2. Tento muž, zasažen tehdy nevyлéčitelnou nemocí, cukrovkou, na sklonku života oslepl (slepý od 1939, zemřel 1941). Byl nucen si na práce najímat pracovníky. Zahořkl a nešetřil kritikou na vedení obce. Z jeho stížností podávaných na obecní úřad jasně číší nepřátelství vůči starostovi Nebeskému. Příčiny této averze proti Nebeskému však nejsou známy.

Nebeský se aktivně účastnil i kulturního života. Dochovaly se fotky, které svědčí o tom, že hrál fotbal za místní mužstvo. Dále vykonával funkci starosty sboru dobrovolných hasičů. S určitostí nelze říci, jak dlouho tento post zastával, ale jisté je, že starostou hasičů byl už v září 1937, kdy po deseti letech činnosti začali hasiči vést zápisy svých schůzí. Toho roku také proběhla oslava desetiletého výročí založení sboru. Členové předvedli návštěvníkům znázornění dopadu pumy a následovala zábava v tanečním sálu v hostinci u Listíků (bývalá Dipra). Starosta obce však brzy své starostování u hasičů ukončil. V říjnu 1937 ho další člen sboru pan Horčička vyzval, aby se funkce vzdal, protože o tom nedávno v hostinci u Listíků hovořil. Nebeský svému slovu dostál a v únoru 1938 podal rezignaci. Přestože si trval na svém, členstvo jeho rezignaci jednomyslně zamítlo. K složitě volbě jeho nástupce došlo až 12. 3. 1939, tedy o rok později, kdy byl navržen na uvolněnou funkci Alois Biel, ředitel místní školy. Ředitel a bratr školitel v jedné osobě však s díky odmítl. Sám Nebeský navrhnul Jaroslava Hudečka, ale ten místo sebe nominoval nového kandidáta - Josefa Vrba. I Josef Vrba prohlásil, že tuto funkci nechce, přesto byl ale jednomyslně zvolen a stal se novým starostou Sboru dobrovolných hasičů Husinec. Valná hromada byla zakončena zpěvem hymny.

To už se ale blížil konec Druhé republiky (trvání od 30. 9. 1938 do 15. 3. 1939), okleštěné o Sudety. Bohatý společenský život druhé poloviny 30. let v obci pozvolna upadal. Po vzniku protektorátu (16. 3. 1939 Hitlerovým výnosem v Praze) to bylo ještě viditelnější. Stížnosti Karla Bulvase náhle nabyly na nebezpečnosti. Obecní úřad dokonce v roce 1939 zabavil Bulvasovi dvouhlavňovou loveckou pušku, kulovničku a dalekohled Zeiss Triedr. Věci se nacházely na Berním úřadě v Karlíně, ale ten roku 1940 nakázal, aby byly věci navraceny majiteli. 13. 8. 1939 vyšel v Lidovém deníku článek popisující bez jmenování osob rozpory mezi starostou a rolníkem ohledně poskytovaných pomocných sil během žní. Článek se v řadě detailů shodoval s Bulvasovými žádostmi a stížnostmi. Autor se podepsal jako Zemědělec z Karlínska, ale velmi pravděpodobně jím byl právě Karel Bulvas. V dopise z 28. 3. 1940 píše Bulvas doslova: „*Upozorňuji Vás, že tentokráte nebudu za žádných okolností trpěti úřední lajdáctví a bolševismus, jaký se provádí ve zdejší obci a použiji všechny cesty a prostředky, abych Vás naučil slušnosti a dodržování zákona.*“ Pamětníci vzpomínají, že starosta měl jako jediný ve vsi auto, a proto kdekomu pro něco jezdil. A už nacházíme v obecní korespondenci obsáhlý dopis od Karla Bulvase, ve kterém mimo jiné obvinil starostu z lichvy při ježdění místním rolníkům pro brambory. Nechybí obvinění z padělání úředních listů, účasti na řetězovém obchodu a sabotáži. Kritický výčet Nebeského činností, případně nečinností, je pak okořeněn

výtkami ohledně obecních silnic, špatného spojení s druhým břehem vinou převozníka aj. V závěru žalobce vyhrožuje, že dopis několikrát rozmnoží a pošle na některá místa a činitele, o kterých se domnívá, že je to bude zajímat. S odstupem let se již jen těžko dá odhadovat, nakolik Bulvasovy připomínky odpovídají skutečnosti a do jaké míry měly jen nepřátelský podtext. Bulvasova aktivita však mohla v nejisté válečné době nebezpečně přilákat nadřízené úřady. Například dopisem z 10. 5. 1940 odpovídal Nebeský nejen Bulvasovi, ale zároveň i Okresnímu úřadu Praha Venkov na Smíchově, který jevil zájem o to, proč si občan Bulvas neustále stěžuje. Podle toho se dá usoudit, že svými stížnostmi oslovoval i tento úřad. Starosta Okresnímu úřadu ve svém psaní vylíčil, kterak většina pracovníků radši chodí pracovat na obecní pozemky než k Bulvasovi. Nikdo k němu údajně po předchozích zkušenostech nechtěl, protože platil málo a choval se k dělníkům tak, že by k němu nešli, ani kdyby platil nejvíce. K tomu, že obec neodpovídá na jeho dopisy, napsal: „*Kdyby měla obec na každý dopis pana Bulvasa odepsati, musela by držeti zvláštní sílu na vyřizování korespondence mezi p. Bulvasem a obcí, a proto se vyřídí pouze to, co jest skutečně nutné a na zbytečné týrání a šikanování obce se neodpovídá.*“

V březnu 1940 se Nebeský opět vrátil do výkonného výboru sboru dobrovolných hasičů a v následném období patřil mezi nejaktivnější členy. V zápise z oné březnové schůze se mj. píše: „*Bratr V. Nebeský rozebírá zprávy funkcionářů a říká, že nesmíme všet hlavu, naopak musíme být pevní a vytrvalí, třebaš v malém počtu, ale vytrvat.*“ Nutno dodat, že v období války, až na hrstku několika členů včetně Nebeského, se většina členů přestala účastnit prací, schůzí i jiných aktivit.

V květnu 1941 se odehrála zvláštní kauza. Přívozem ze Žalova přijelo na 30 mladých mužů a děvčat, kteří se shromáždili, přestože to bylo zakázáno, na břehu Vltavy a v uzavřeném útvaru vpochoďovali do hostince Oldřicha Listíka. Před svým odchodem z hostince pak pořádali na místě cviky v uzavřeném útvaru., v té době rovněž zakázané. Někteří z nich budili podezření svými hnědými uniformami. Jednalo se o příslušníky hnutí Vlajka (české fašistické hnutí). Po několika výstupech odpochoďovali směr Husinec a vápnelem nebo malířskou štetkou dle výpovědí Antonína Vrby, Oldřicha Listíka a Jaroslava Brofity na skálu napsali „*At' žije SSSR*“. Napsání se odehrálo ještě před napadení SSSR Německem, ale v protektorátu se již tehdy obecně věřilo, že SSSR se přidá na stranu spojenců a pomůže porazit Hitlerovské Německo. Po nahlášení incidentu se o věc začali zajímat četníci z Klecan. Podle policejního protokolu se jednalo o přestupek srocování davu. Vyslýchání Vlajkaři kategoricky odmítli, že by na skálu něco psali a obec stálo smazání nápisu 150 Kč. Vzhledem k politickému postoji Vlajky si však lze jen stěží představit, že by nápis napsali skutečně jeho členové. Daleko pravděpodobnější je, že to udělal někdo místní a svalit vinu na Vlajkaře byl nejlepší způsob, jak se zbavit podezření. I tato událost mohla na Řež upoutat pozornost.

Dle dochovaných dokumentů na SOKA Praha-východ byl 12. 7. 1941 Václav Nebeský vzat Říšskou státní policií do vyšetřování a na jeho funkci okamžitě nastoupil náměstek Jan Vosátka. Lístek z 18. 8. 1941 pak informoval, že byl z důvodu nepřátelské činnosti proti Němcům odeslán do koncentračního tábora a má být určen jeho nástupce. Za úřadujícího náměstka navrholo zastupitelstvo Jana Vosátka, hlásícího se před válkou k sociální demokracii. Místo jeho zástupce pak měl zaujmout Jan Dosoudil, nestraník. V lednu 1942 byl konečně zvolen nový starosta a to Alois Daněk, soustružník bydlící v Řeži čp. 71 a před válkou rovněž člen sociální demokracie a pokladník DTJ (Dělnická tělovýchovná jednota). Ten se ale nacistickým úřadům nezdál vhodný, a proto jej neschválily. Mezitím se Jan Vosátka rozhodl podat resignaci na funkci úřadujícího náměstka starosty a předložil lékařskou zprávu, podle které byl v léčení pro nervovou chorobu následkem úrazu na skále v roce 1929 a údajně vedle toho trpěl úplnou slepotou na pravé oko. Zpráva od Dr. Tincla ho měla zbavit nevděčné funkce, ale to se nedařilo

tak lehce. Ještě na konci května 1942 trval Okresní úřad na tom, aby byl zvolen starostou někdo jiný, než Alois Daněk. A Jan Vosátka stále musel setrvávat ve funkci úřadujícího náměstka. Zůstával jím dokonce ještě 3. 8. 1942, zatímco obec Husinec stále ještě postrádala posvěceného starostu. Tím se nakonec stal od podzimu 1942 Bedřich Filip, obchodní zástupce, mezi jehož přednosti patřila dobrá znalost němčiny, protože působil u tří německých firem. Dle výpovědí pamětníků byl však dobrý Čech a v žádném případě se nesnažil kolaborovat s německým aparátem.

O osudech Václava Nebeského musíme ponechat mluvit pamětníky. Rád prý chodil do hospod a jednou, když mu přišel jako starostovi dopis, aby sehnal místa k bydlení pro Němce, nechal se v hospodě slyšet, že na prvním místě jsou u něj Češi. Přišlo na něj několik udání a byl odveden. Jedním z udavačů byl údajně pan Slezák, který bydlel nad Hudečkovými. Existuje také verze, podle které chlapi vedli v hospodě řeči proti Němcům a Nebeský vůči tomu jako starosta nezakročil, což někdo z konfidentů nahlásil. Němci Nebeského mlátili, ale nic neprozradil a pak prý přebýval v Sachsenhausenu (koncentrační tábor nedaleko Berlína). Tam se potkal s vikářem Fr. Štverákem, který se tam už vyznal a sem tam sehnal jídlo nebo cigarety. S Václavem si rozuměli a často si povídali. Ve zmiňovaném koncentráku údajně pobýval i Josef Pleticha z Řeže, který tam dělal kápa (vedoucí pracovní oddílu z řad vězňů). A protože tam prý všechny tyranizoval a mlátil, nebylo pro něj žádoucí, aby Nebeský přežil a mohl o tom vyprávět. Nebeský například musel chodit na tresty, při kterých se v zimě stálo dopoledne 5 hodin na mrazu a po hodině pauzy dalších 5 hodin, ujit za jednu hodinu 6 km a podílet se na stavbě 200 metrové betonové cesty. Skupině, jejíž byl členem, se přezdívalo kandidáti smrti. Nakonec děsivou tyranii nevydržel a podlehl. Štverák, díky jehož dopisu pozůstalým tyto podrobnosti víme, nechtěl, aby umřel na záchodě, kde takřka bezvládně ležel, a proto si s ním ještě naposled povídal, nalil mu vodu do úst, aby to vypadalo, že se ještě drží a odnesl jej do nemocnice. Václav Nebeský, starosta Husince a Řeže, tak zemřel v Sachsenhausenu spoluvězňovi na zádech 24. 2. 1942 ve věku nedožitých čtyřiceti tří let.

Římskokatolický kněz František Štverák nakonec tyranii přežil. Nejen, že poskytl svědectví o přežívání v koncentračním táboře, ale také hodlal splnit slib daný v táboře smrti svému spoluvězni. Slíbil, že po válce vysvětlí v Řeži kapličku a rukou dáním přislíbil, že tam oddá jeho dvě dcery. Po válce se kaplička skutečně dočkala svého vysvěcení, ale když se měla vdávat mladší dcera Jiřina Nebeská, seděl již ve vězení uvězněn komunisty za nepohodlný článek v Katolických novinách.

Tento farář farnosti Chvaly u Prahy, narozen v roce 1909, prožil velmi pohnutý život. Poprvé byl zatčen 29. září 1939, protože odmítl vyzvánět po pádu Varšavy. Brzy na to ho ale úřady propustily. Druhého zatčení přišlo 22. května 1940 pro podezření z velezrady. Po dvou měsících výsledků a věznění v Praze na Pankráci strávil měsíc v Terezíně a následně několik dní v Dachau (koncentrační tábor nedaleko Mnichova). Pak byl téměř dva roky vězněn v Sachsenhausenu, kde se potkal s Nebeským a od 12. 6. 1942 prožil zbytek války opět v Dachau. Již před setkáním s Nebeským mu jeden z příslušníků SS prostřelil plíce, ale šťastně to přežil.

Přestože se sňatku Josefa Pokory a Jiřiny Nebeské v řežské kapličce nemohl zúčastnit, svatba proběhla s velkou parádou. Dle pamětníků to byla svatba, jakou Řež ještě neviděla. Ke kapličce byly nataženy koberce, dorazilo spousta hostů. Jen z Dolínku, odkud pochází Josef Pokora, dorazilo 60 hostů. Zkonzumovalo se velké množství jídla, například celé prase, které se peklo v Nebeského pekárně. Obřad vedl František Herold, klecanský farář a Štverákův přítel, který pronesl oslavný projev o Nebeském a mimo jiné také řekl, že přišla zlá doba, kdy se v naší

zemi usadil „červený kohout“, což vzbudilo značnou nevoli především mezi místními komunisty (událo se roku 1949).

Občané na svého starostu po válce nezapomněli. 18. 4. 1947 bylo Václavu Nebeskému in memoriam uděleno čestné členství ve Sboru dobrovolných hasičů Husinec. Jeho jméno je také vepsáno na památní desce padlých za druhé světové války u hlavní silnice před zubařskou ordinací.

Jiří Šoukal

Použité prameny:

SOKA Praha-východ, fond Obecná škola Klecany - třídní výkaz 1870/1871; 1905/1906 - 1910/1911
SOKA Praha-východ, fond Schůze obecního zastupitelstva 1927 - 1934.
SOKA Praha-východ, fond Obecní rada 1924 - 1931.
<http://64.233.183.104/search?q=cache:ISR4PAI4ykYJ:www.klecany.cz/obsah/klecansky-zpravodaj-5-2007-pokracovani.html+Klecany+1929+mrazy&hl=cs&ct=clnk&cd=1&gl=cz>.
Pamětník Josef Pokora nar. 26. 7. 1924. Rozhovor proběhl 26. 10. 2007.
Adresář republiky československé pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství I. Vydáno firmou Rudolf Mosse, Praha 1933, s. 381
SOKA Praha-východ, fond Obecní úřad Husinec, Protokol o schůzích obecního zastupitelstva 1934 – 1943.
Slavný pohřeb poslance soudruha R. Jaroše. Právo lidu, 11.dubna 1935, s. 3.
SOKA Praha-východ, fond AO Husinec 1932 - 1943.
Zemědělec z Karlínska: Co je s pracovní povinností? Lidový deník, 13. 8. 1939, roč. XXVI., č. 188, s. 2.
Srovnej: Pasák, Tomáš: Pod Ochranou říše. Práh, Praha 1998.
SOKA Praha-východ, fond OÚ Husinec 1942 - 1944.
Pamětník Jan Dosoudil nar. 1925. Rozhovor proběhl 26. 6. 2006.
Pamětník Jan Novotný nar. 1938. Rozhovor proběhl 15. 6. 2007.
http://cs.wikipedia.org/wiki/Franti%C5%A1ek_%C5%A0ver%C3%A1k
SOKA Praha-východ, fond Sbor dobrovolných hasičů Husinec.

*Vítáme naše nové spoluobčanky
Jakuba Studničku, Emu Kadlecovou, Adělu Rokůskovou, Filipa Martináka
Jiřího Krále, Davida Richtera, Martina Závětu, Michaelu Němečkovou
a Ninu Krchovou*

*Blahopřejeme a přejeme hodně štěstí
Dne 29.8.2008 uzavřeli sňatek
Věra Fetterová a Pavel Geier*

*Starostka a obecní zastupitelstvo projevují upřímnou soustrast rodině a pozůstalým po
paní Bohumile Rajske a Aleně Rusňákové*

NAŠE VESNICE vydává Obecní úřad Husinec Řež, Uzávěrka 23.9.2008.
Registrováno u OkÚ Praha východ č. MK ČR 12688.
Redakce: tel. 220940309, mail ou@husinec-rez.cz, www. Husinec-rez.cz